

***Masdevallia coriacea* Lindl.**

Naam

De soortnaam *coreacea* betekent leerachtig; dit duidt op de stevige, vlezige bloemen en de dikke bladeren. Als synoniem schijnt voor te komen: *M. brueckmuelleri* Lindl. Beide namen zijn gegeven door Lindley; dat wijst er wel op, dat de soort nogal variabel is.

Verspreidingsgebied

Masdevallia's komen voor in de hoge bergen van de Andes, voornamelijk in Columbia, Ecuador en Peru. Het verspreidingsgebied is echter veel groter. Uit Brazilië en Costa Rica zijn 25 soorten bekend, uit Suriname vijf en uit Mexico één. Er zijn nu al meer dan 400 soorten beschreven. Deze soort werd in 1842 ontdekt door Hartweg in Columbia, niet ver van Bogota. Hij komt voor op een hoogte van 3000-3500 m, waar zo nu en dan nachtvorst voorkomt, terwijl de maximum dagtemperatuur 20°C is. Hij leeft daar op onbeschaduwde plaatsen; op lagere hoogten groeien ze epifitisch, hoger ook lithofitisch (op stenen).

Omschrijving

Alle Masdevallia's missen pseudobulben; ze zijn bijna alle zodevormend, d.w.z. de uitlopers komen dicht bij de voorlaatste bladstengel te voorschijn en groeien er dicht langs omhoog.

M. coreacea behoort tot de sectie *Leontoglossae* (deze naam is gegeven door Kranzlin en overgenomen door Pabst en Dungs en Lothar A. Braas). De vroegere naam van deze sectie was *Coreaceae*. De naam *Leontoglossae* slaat op de vorm van de lip: als de tong van een leeuw. Alle planten van deze sectie hebben dan ook een vrij grote dikke lip.

De stengel, waarop de bladeren en de bloemstengel ingeplant staan, is erg kort. De bladeren zijn lijn-lancetvormig, vlezig, tot 20 cm lang en driernervig. De bladeren en bloemtakken komen uit bladscheden, die in hun jeugd meestal paars gespikkeld zijn.

De bloemstengel is net zo lang als de bladeren, lichtgroen, soms met paarse spikkeltjes. De bloemtakken verschijnen in mei en geven begin juni tot eind augustus bloemen. Elke bloemstengel draagt maar één bloem, die ongeveer 4 cm groot kan worden, lichtgeel tot paars van kleur is, met op de nerven paarse puntjes. De petalen en de lip (de kroonbladeren) zijn relatief groot en hebben dezelfde kleur als de grote sepalen (kelkbladeren). De hoofdnerf van de petalen is echter paars gekleurd.

Cultuur

Als je een *M. coreacea* koopt, weet je nooit, of hij van een hoge of van een lage vindplaats komt. Heb je nu een plant, die na enkele jaren nog niet wil groeien of bloeien, zet hem dan eens erg laag in de koele kas. Hij krijgt het dan 's nachts lekker koud en dat kan groei- en bloeibevorderend werken.

Je moet met Masdevallia's toch vaak aan het verzetten blijven, tot ze de plaats gevonden hebben, waar ze het naar hun zin hebben; van licht naar halfschaduw of meer schaduw, van koel naar koeler en koelst. Er zijn er, die vaak maar op één plaats in je kas willen bloeien, terwijl er andere zijn, die het overal in de kas doen. Al met al een buitengewoon boeiende kweek.

In de zomer moeten ze zo veel mogelijk schaduw krijgen, maar in de winter kunnen ze alle beschikbare hoeveelheid licht gebruiken. Het hindert dan ook niet, dat de temperatuur soms

foto: Chr. Branger

Uitgave: Nederlandse Orchideeën Vereniging. Auteursrechten voorbehouden
oploopt tot boven de 25°C. Dat kunt u in de zomer niet hebben, want dan verdrogen ze of worden gekookt. Dan moet u de kas verscheidene malen per dag van binnen en buiten sproeien. Masdevallia's kunt u het best in stenen potten kweken. En zorgen voor een goede drainage. Zó kunt u behoorlijk veel water geven, zonder dat de wortels verrotten of de bladeren en bloemen geel worden.

tekening: J. Lodewijk

Verpotten doen we in de allereerste plaats, als we zien, dat onze plant geen nieuwe uitlopers meer maakt en te kleine bladeren maakt. Verander dan het potmengsel. Blijf kijken of uw plant groeit. Verder verpotten we om de 2 jaar en wel in de maanden september tot januari. Van september tot maart krijgen ze een koele vrij lichte tijd en kunnen dan lekker ongestoord groeien, zodat ze in de zomermaanden beter tegen de hitte kunnen. Bij het verpotten doen we onder in de pot een klein beetje scherven en verder gebruiken we een luchtig mengsel: turfbrokjes, gebakken kleikorreltjes, vezelturf, dicksonia en een klein beetje bark. We hebben zodoende een gevarieerd mengsel, waarin de meeste Masdevallia's zich prettig voelen. Bij kleine plantjes gebruiken we kleine potjes, die we dan in een grotere pot zetten en we vullen de tussenliggende ruimte op met veenmos of turfvezel. Het geheel blijft dan lekker vochtig en toch niet dras. Regelmatig wat mest (ook eens organische) verhoogt de groei- en bloeieresultaten.
april 1980